

Cel mai recent film al lui Klaus Scheidsteger, „Strada Văduvelor”: de persoane afectate de telefonie mobilă caută răspunsuri

Zusammenfassung / summary:

Cineastul de investigație, Klaus Scheidsteger, se ocupă de ani de zile în mod critic de industria telecomunicațiilor mobile. Cel mai recent film al său, „Strada Văduvelor”, prezintă numeroase destine personale și pune o întrebare incomodă: Ce se întâmplă atunci când oamenii observă schimbări de sănătate de-a lungul anilor, dar nu primesc nicio explicație și niciun răspuns? „Strada Văduvelor” este o reportaj cutremurător despre cei afectați, context și întrebarea cum gestionăm posibilele riscuri ale tehnologiilor moderne. „Strada Văduvelor” arată această căutare de răspunsuri – calm, obiectiv și fără concluzii pripite. Vedeți acum reportajul „Strada Văduvelor”.

Sendetext / broadcast text:

[Dr. Ing. Dietrich Moldan:] Și ceea ce m-a șocat și m-a impresionat pe atunci a fost faptul că, după cum spunea ea, strada pe care locuia era strada văduvelor, deoarece acolo muriseră numeroși bărbați. Și a ilustrat și explicat acest lucru folosind ca exemplu o stație de emisie de telefonie mobilă care se află practic în vecinătatea lor și care emitea semnalul pe întreaga stradă.

[Klaus Scheidsteger:] Cercetătorul vienez a reușit să convingă judecătorii americani că efectele biologice netermice pot afecta genele noastre. [Dr. Ing. Dietrich Moldan:]

Dar de ce își dorește populația tehnologia 5G? Pentru că i se spune că este ceva grozav, că se pot viziona filme la viteză mare. Și de ce vrea populația să aibă în curând 6G? Pentru că i se prezintă din nou ca ceva nou, ceva și mai bun.

[Prof. dr. Maximilian Moser:] Și, pornind de la această cunoaștere a ritmurilor biologice, mi-a fost foarte clar că smartphone-urile și aceste medii tehnice perturbă ritmurile biologice ale copiilor și le răpesc o mare parte din bucuria de a trăi pe care ar trebui, de fapt, să o aibă.

[Moderare]

Regizorul de documentare de investigație Klaus Scheidsteger analizează de mulți ani, dintr-o perspectivă critică, industria telefoniei mobile. În documentarul său „Dilema digitală”, realizat în anul 2024, își spun părerea cercetători renumiți, medici, specialiști în biologie constructivă și persoane afectate. În cel mai recent film al său, „Strada Văduvelor”, Scheidsteger abordează, printre altele, următoarea întrebare: câte coincidențe poate suporta o stradă? De ce titlul „Strada Văduvelor”? Pe întreaga lungime a străzii se află o stație de emisie de telefonie mobilă, iar un număr surprinzător de mare de femei din această stradă au rămas văduve. De aici a rezultat titlul „Strada Văduvelor”. Filmul prezintă numeroase destine personale și pune o întrebare incomodă: Ce se întâmplă când oamenii observă, de-a lungul anilor, schimbări în starea lor de sănătate, dar nu primesc nicio explicație și niciun răspuns în acest sens? „Strada Văduvelor” este un reportaj cutremurător despre persoanele afectate, contextul și modul în care abordăm eventualele riscuri ale tehnologiilor moderne.

Pe 30 aprilie 2026, noul film al lui Klaus Scheidsteger a fost proiectat pentru prima dată în Elveția, la Thun, în cadrul unui eveniment special, urmat de o masă rotundă. Interesul a arătat: subiectul este unul sensibil și îi afectează pe mulți.

Acest reportaj ne duce acolo unde se încheie adesea discuțiile – la oameni înșiși.

Într-o stradă cu case se înregistrează tot mai multe cazuri de boli grave și decese. Rudele încep să pună întrebări. Ei caută legături, discută cu experți și se confruntă astfel cu o tensiune între experiența personală, evaluarea științifică și dezbateră socială.

Reportajul de 30 de minute dezvăluie contextul istoric al realizării studiului privind telefonie mobilă intitulat „Efectele biologice atermice în cazul expunerii pe termen lung la câmpuri electromagnetice de înaltă frecvență și intensitate redusă” (ATHEM3) și oferă o perspectivă asupra activității științifice.

„Strada Văduvelor” ilustrează această căutare de răspunsuri la întrebările care se ridică – într-un mod calm, obiectiv și fără răspunsuri pripite. Vă invităm să urmăriți acum reportajul „Strada Văduvelor”.

[Filmul „Strada Văduvelor”]

[PROLOG]

[Dr. Monika Krout:] Acum 30 de ani, ne-am construit o casă aici, în Lichtenbusch. Soțul meu este dentist, iar eu sunt medic. Am pus pe picioare cabinetul, am avut trei copii la un interval de opt ani, ne-am amenajat o grădină minunată și

... La început, totul mergea bine pentru noi. [Pe terenul vecin se construiește un antenă de telefonie mobilă]

Are asta vreun efect asupra oamenilor? Unii spun că da, alții că nu. Da, și am ajuns la concluzia că: da, are un impact semnificativ asupra sănătății oamenilor. Și, dintr-odată, toate piesele puzzle-ului s-au potrivit. M-am întrebat: de ce atât de mulți oameni de pe strada noastră au crize epileptice? De ce avem atât de multe cazuri de cancer?

[Starea de sănătate a dr. Roger Krout se înrăutățește tot mai mult] El a spus: „Nu, nu mă duc în pivniță.” În acest timp, mi-am adus aparatul de măsură. Nivelul radiației a depășit din nou 20.000 în bucătăria noastră. Mult, mult, mult prea ridicat. Înainte, valoarea era de 0,02. Asta înseamnă că tocmai crescuse foarte mult.

Iar soțul meu a spus: „Știi, nu mai vreau să trăiesc așa.” În acel moment a survenit criza epileptică. Urmată de hemoragia cerebrală. Iar a doua zi a fost internat în spital. Nu a mai apucat să-și dea seama. Și, trei luni mai târziu, complet paralizat, în comă conștientă, conectat la un ventilator și la dializă, a decedat. Și de aceea, vă mulțumesc încă o dată: Mergem mai departe, pentru că sunt atât de mulți oameni – ale căror povești sunt despre oameni pe care trebuie să-i protejăm.

[Moartea doctorului Roger Krout a fost factorul declanșator al unui amplu studiu privind telefonie mobilă]

[Strada Văduvelor/]

[Un film de Klaus Scheidsteger]

[Klaus Scheidsteger:] La aproximativ un an după moartea dr. Roger Krout, a avut loc la Mainz un mare congres dedicat telefoniei mobile. [4-6 octombrie 2019, Simpozion internațional, Palatul Kurfürstliches din Mainz] Un eveniment de excepție dedicat dezbaterii pe tema tehnologiei 5G, care se afla atunci la început, cu participarea elitei cercetării în domeniul telefoniei mobile. Comentariul meu de atunci a fost: „Momente emoționante, competență științifică de cel mai înalt nivel din întreaga lume, un public atent.”

Într-un amestec de prelegeri, mese rotunde, ateliere, standuri de prezentare și discuții continue, momentele culminante s-au succedat unul după altul.

Simpozionul de la Mainz, care a avut loc în perioada 4-6 octombrie 2019 în venerabilul Castel a Prințului Elector, a scos la iveală preocupările comunității științifice internaționale sub numeroase aspecte. Adesea predomină ignoranța și cinismul, așa cum o arată exemplul dnei dr. Monika Krout.

[Dr. Monika Krout:] Autoritățile locale îmi interzic să fac public ceea ce observ, deoarece aş pune în pericol prețurile terenurilor. Și antena de emisie – am intentat un proces împotriva antenei de emisie a companiei Telekom, pe când soțul meu era încă în viață.

În hotărâre, judecătoria a scris: „Chiar dacă reclamantul se află într-o situație care îi pune viața în pericol, nu există nicio ilegalitate.” Și era vorba de un antenă de transmisie care, timp de 25 de ani nu a avut autorizație de amplasare în acel loc, care avea antenele montate cu doi metri mai jos decât era prevăzut, (care montase antenele greșite și), deoarece au fost montate greșit, și grație unui specialist în biologie a construcțiilor, care se află și el aici în sală, am efectuat apoi măsurători suplimentare cu un analizor de frecvență. Au fost modelate mai multe frecvențe decât cele autorizate.

[Klaus Scheidsteger:] Congresul de la Mainz a oferit o ocazie ideală pentru a face schimb de idei cu cercetători de vârf din întreaga lume. Declarațiile personale ale dr. Monika Krout, medicul din strada Witwen, au avut efect.

[Dr. Ing. Dietrich Moldan:] Da, a fost un eveniment organizat pe atunci de „Kompetenzinitiative” la Mainz pe tema rețelelor mobile 5G. Iar dr. Monika Krout a prezentat acolo, după eveniment sau spre sfârșitul acestuia, propria sa situație dificilă, și anume faptul că a rămas recent văduvă. Și ceea ce m-a șocat și m-a impresionat pe atunci a fost faptul că, după cum spunea ea, strada pe care locuiește este strada văduvelor, deoarece acolo au murit numeroși bărbați. Și a ilustrat și explicat acest lucru folosind ca exemplu o stație de

emisie de telefonie mobilă care se află practic în vecinătatea lor și care emitea semnalul pe întreaga lungime a străzii.

După eveniment, ne-am întâlnit într-o sală separată cu numeroase persoane și am discutat despre această problemă. Și, în acest context, mi-a venit oarecum ideea că, dacă se face o astfel de afirmație, ar trebui, de fapt, să se efectueze o cercetare științifică pentru a afla care a fost cauza decesului atâtor bărbați? Și astfel a luat naștere, practic sub îndrumarea ta și la inițiativa ta, ideea de a transforma totul într-un proiect de cercetare.

[Klaus Scheidsteger:] Telefonია mobilă și sănătatea – un subiect controversat dintotdeauna. Așadar, trebuie să trecem la fapte. Fapte concrete, obținute cu ajutorul unei echipe științifice formate din cei mai buni experți. În calitate de coordonator de proiect, am reușit să-l conving pe cercetătorul în domeniul cancerului, prof. dr. Wilhelm Mosgöller, de la MedUni Viena, să se alăture proiectului. Noul studiu a fost denumit ATHEM3, ca urmare a recunoașterii cu succes a studiilor ATHEM1 și 2 realizate de prof. Mosgöller. Cercetătorul vienez a reușit să convingă judecătorii americani că efectele biologice netermice pot afecta genele noastre.

[Prof. dr. med. Wilhelm Mosgöller:] ATHEM1 și ATHEM2 au trecut cu bine de controlul de calitate în cadrul unui proces colectiv american, se poate spune. Proiectele ATHEM1 și ATHEM2 au primit o evaluare pozitivă din partea unui judecător federal de la Curtea Supremă din Washington. Și cred că sunt puțini cercetători care pot afirma acest lucru despre proiectele lor. Pe scurt: proiectul ATHEM3 reunește din nou o echipă interdisciplinară, în cadrul căreia numeroși specialiști dau tot ce au mai bun. Așadar, am dorit să eliminăm în mod special orice urmă de diletantism [explicație: lipsa cunoștințelor de specialitate], care apare în mod recurent în aceste domenii de cercetare.

[Klaus Scheidsteger:] Datorită intervenției prof. Mosgöller, a fost posibilă angajarea prof. Igor Belyaev, specialist în biologie celulară. De asemenea, el este martorul principal al acuzării în Statele Unite. Prof. Igor Belyaev solicită de mulți ani o revizuire a valorilor-limită actuale în domeniul protecției consumatorilor. Este considerat la nivel mondial un expert foarte respectat.

[Prof.

dr. Igor Belyaev:]

Am făcut parte din echipa grupului de lucru privind câmpurile electromagnetice din cadrul Academiei Europene de Medicină de Mediu, care a elaborat valorile-limită de siguranță pentru expunerea la câmpuri electromagnetice de joasă frecvență. Aceste valori-limită pe care le-am propus sunt mult mai scăzute decât cele acceptate în majoritatea țărilor europene. Ei bine, eu sunt de părere că valorile-limită actuale ale ICNIRP sunt prea ridicate și ar trebui reduse semnificativ. - Exact așa cum am propus Academiei Europene de Medicină de Mediu. [Klaus Scheidsteger:] Așa-numitele autorități de protecție acționează în conformitate cu directive învechite. Tehnicianul de măsurare din echipă știe foarte bine cum stau lucrurile. El este solicitat zilnic de persoane care atribuie problemele lor de sănătate expunerii la radiații, care este în continuă creștere.

[Dr. Ing. Dietrich Moldan:] Numărul persoanelor care se confruntă cu probleme de sănătate este în creștere evidentă. În special atunci când sunt puse în funcțiune stațiile de emisie 5G. Iar tehnologia 5G a fost pusă în funcțiune fără a se efectua în prealabil o evaluare a impactului tehnologic în ceea ce privește problemele de sănătate.

Deja în perioada 3G, studiul TNO din Olanda [Explicație: studiu din 2003 prezentat de organizația independentă de cercetare TNO] a stârnit agitație, constatându-se că o zecime din intensitatea radiațiilor UMTS [Explicație: standard de telefonie mobilă de a treia generație, 3G] este suficientă pentru a provoca aceleași probleme de sănătate și consecințe cognitive ca în cazul GSM [Explicație: standard de telefonie mobilă de a doua generație, 2G].

Pe atunci, avertismentul nu a fost luat în seamă.

S-a făcut apoi un nou experiment, desigur cu alte frecvențe, alte intensități și cu alte persoane, astfel încât totul să se calmeze: publicul și populația. Apoi a apărut tehnologia 4G și, din nou, s-a cerut să se verifice măcar ce consecințe asupra sănătății ar putea avea această tehnologie. Nici asta nu s-a pus în practică.

Iar în cazul tehnologiei 5G, problema este și mai gravă, deoarece afectează un

număr și mai mare de oameni. Și au fost, într-adevăr, multe orașe din Europa care au spus inițial: „Moratoriu!” – Vrem mai întâi să aflăm ce se întâmplă. Dar cred că, toate aceste moratorii au fost pur și simplu „netezite” între timp. A existat un grup de presiune care a afirmat pur și simplu că nu există probleme de sănătate. Iar politicienii – care, la urma urmei, nu sunt medici și, în acest caz, probabil nici tehnicieni, pentru a înțelege acest lucru – au cedat într-un fel, spunând: „Bine, asta vrea populația.”

Dar de ce își dorește populația tehnologia 5G? Pentru că i se spune că este ceva grozav, că se pot viziona filme la viteză mare. Și de ce vrea populația să aibă în curând 6G? Pentru că i se prezintă din nou ca ceva nou, ceva și mai bun.

[Klaus Scheidsteger:] Din nou, grație intervenției coordonatorului de studiu, prof. Mosgöller, s-a reușit angajarea unuia dintre pionierii măsurării moderne a variabilității ritmului cardiac.

[Prof. dr. Maximilian Moser:] Am fost timp de mulți ani profesor de fiziologie la Universitatea de Medicină din Graz, specializându-mă în cronobiologie, adică în ritmurile biologice. Și, pornind de la această cunoaștere a ritmurilor biologice, mi-a fost foarte clar că smartphone-urile și aceste dispozitive tehnologice perturbă ritmurile biologice ale copiilor și le răpesc o mare parte din bucuria de a trăi pe care ar trebui, de fapt, să o aibă.

[Klaus Scheidsteger:] Angajarea profesorului Moser a fost o mișcare importantă, deoarece acest om are multe de oferit.

[Prof. dr. Maximilian Moser:] Deci, această jachetă a ajuns în spațiu în două exemplare. Colaborăm cu Agenția Spațială Rusă încă din 1991 și am efectuat măsurători mai întâi asupra unui cosmonaut austriac, apoi asupra a zece cosmonauți ruși. Mai exact, această jachetă este capabilă să măsoare exact ritmurile corporale pe care le folosim și noi în cadrul proiectului ATHEM. Iar jacheta avea rolul de a furniza informații detaliate despre starea de sănătate a cosmonautului.

Și ce a fost interesant a fost faptul că rușii au fost foarte încântați de rezultate. Pentru că ei spun că, în medicină, se măsoară de obicei boala, iar noi ne-am referit la sănătate, iar metodele noastre de măsurare au putut reflecta tocmai starea de sănătate a cosmonauților, motiv pentru care rușii au analizat acest aspect pentru a verifica starea de sănătate a acestor cosmonauți. Pentru că cosmonauții trebuie să fie sănătoși. Dacă se îmbolnăvesc, nu se poate chema un medic, iar în spațiu sunt foarte puțini medici.

[Klaus Scheidsteger:] Probabil că toată lumea cunoaște satul galic de neînving și lupta sa victorioasă, „David împotriva lui Goliat”. Și lupta pentru recunoașterea științifică pare să fie unul dintre aceste cazuri. În cazul ATHEM3, a fost nevoie de un sat care să îndeplinească, ca să zicem așa, condițiile științifice neutre.

[Prof. dr. med. Wilhelm Mosgöller:] Provocarea în cazul studiului ATHEM3 a fost aceea de a găsi o zonă, o regiune geografică în care să existe două grupuri comparabile situate unul lângă celălalt, unul fiind expus la un nivel ridicat de radiații, iar celălalt la un nivel redus.

De ce este necesar să existe două grupuri comparabile? Este clar că vrem să ne asigurăm că, în cazul în care găsim o diferență, aceasta se datorează într-adevăr radiațiilor și nu, de exemplu, faptului că unul locuiește lângă fabrică și este expus la emisiile de gaze de eșapament, iar celălalt locuiește într-o stațiune balneară frumoasă, cu aer curat. Așa nu merge. Cercetarea nu funcționează așa. L-am găsit. Nu a fost chiar ușor, dar a durat ceva timp. În final, am ajuns la concluzia că, da, chiar funcționează.

[Klaus Scheidsteger:] Locul potrivit se află în nordul Bavariei. În vecinătatea unei stații de emisie de telefonie mobilă instalate pe acoperiș, locuitorii cartierului au fost convinși să participe la investigațiile necesare în cadrul studiului ATHEM3. Într-o grădină privată, la umbra antenei de telefonie mobilă, a fost montat un cort în care participanții la studiu au susținut ulterior, în grupuri de câte șase, un test de concentrare, care a servit drept distragere a atenției de la procesul propriu-zis de măsurare.

În rulota situată lângă grădină, tuturor celor 24 de subiecți li s-a montat dispozitivul de măsurare a variabilității ritmului cardiac (HRV) provenit de la institutul profesorului Moser. Cu ajutorul electrozilor lipiți pe piept, s-a inițiat înregistrarea unui ECG de 24 de ore [Explicație: Un ECG (electrocardiogramă) înregistrează activitatea electrică a inimii pentru monitorizarea bătailor și ritmului cardiac.] și a HRV [Explicație: HRV

(variabilitatea ritmului cardiac) indică cât de flexibil reacționează inima la stres sau la repaus.] Datele obținute de la micul aparat de măsurare ar oferi informații cu privire la capacitatea sistemului nervos autonom de a se adapta la eforturi. Măsurătorile de înaltă precizie ale radiației antenei completează acest sistem experimental.

[Dr. Ing. Dietrich Moldan:] Însă, pentru a putea evalua corect HRV-ul, avem aici o antenă biconică care captează semnale de telefonie mobilă în banda de 800 MHz pentru UMTS, LTE 800 și GSM 900. Totul este conectat printr-un cablu de antenă la un analizor de spectru de înaltă frecvență de la Rohde & Schwarz. Iar acesta, la rândul său, este conectat la computerul meu printr-un cablu LAN. Iar ceea ce apare de obicei aici, pe ecranul aparatului de măsură, este afișat aici.

În prezent este setată opțiunea „Clear Write”, ceea ce înseamnă că semnalele sunt afișate așa cum sunt, cu urcări și coborâri. Și acum trec la „Max Hold”, adică acum avem două curbe. Curba galbenă indică semnalele din modul „Max Hold”, adică valorile maxime înregistrate. Iar curba verde indică valoarea actuală. Iar când va avea loc experimentul, totul va fi filmat, astfel încât să poți viziona ulterior, în orice moment, aceste două ore ale fazei de testare, pentru a vedea cum a fost situația în ceea ce privește radiațiile de telefonie mobilă.

[Klaus Scheidsteger:] Pentru a obține cele mai bune rezultate posibile și cele optime din punct de vedere al biologiei celulare, s-a lucrat cu sângele subiecților. La doar șapte ore după recoltarea sângelui, vehiculul de transport al probelor de sânge a ajuns la Institutul de Cercetare a Cancerului al Academiei Slovace de Științe din Bratislava, având la bord câte patru probe de la patru subiecți.

Analizele celulelor sanguine, efectuate în mod anonim și în sistem dublu-orb, detectează rupturile de ADN și leziunile cromozomiale în metafază, faza diviziunii celulare în care cromozomii devin bine vizibili.

[Dr. med. Sachin Gulati:]

Aici examinăm metafazele cromozomilor. Observăm metafazele acestor cromozomi la o mărire de 63 de ori. După ce am înregistrat toate metafazele, le export pe computerul meu și analizez, pentru fiecare metafază, gradul de dizentricitate și numărul de inele prezente. Pe baza frecvenței aberațiilor [Explicație: abateri de la starea normală], putem stabili dacă există sau nu o leziune.

[Klaus Scheidsteger:] Un aspect interesant al acestui standard de referință al analizei de laborator a fost, desigur, dacă s-ar fi evidențiat o eventuală diferență între subiecții testați. Deci, dacă cei care locuiesc mai aproape de stațiile de emisie sunt expuși unui risc mai mare pentru sănătate decât cei care locuiesc mai departe de acestea. Profesorul Belyaev rezumă astfel una dintre cele mai importante concluzii ale studiilor de laborator:

[Prof. dr. Igor Belyaev:]

În urma analizei numărului total de aberații cromozomiale, s-a constatat o diferență extrem de mare și semnificativă din punct de vedere statistic între grupul expus și cel neexpus: Aberațiile cromozomiale au apărut de aproape două ori mai frecvent în celulele grupului expus decât în celulele grupului neexpus...

[Klaus

Scheidsteger:] Prima publicare internațională a rezultatelor acestui studiu a avut loc în anul 2024. Anomaliile cromozomiale prezentate sunt evidente. Acest fapt, în sine, evidențiază un mecanism plauzibil din punct de vedere biologic și, prin urmare, un risc semnificativ mai ridicat de cancer pentru persoanele care locuiesc în vecinătatea antenelor de telefonie mobilă.

[Prof. dr. Igor Belyaev:]

În esență, aceste date au confirmat concluzia noastră conform căreia creșterea numărului de leziuni cromozomiale în celulele persoanelor care locuiesc în apropierea stațiilor de bază este cauzată de expunerea la semnale de descărcare, precum GSM sau LTE. Aceasta a fost, așadar, concluzia noastră finală cu privire la acest proiect.

[Klaus Scheidsteger:] În cadrul publicației se mai găsește o variantă surprinzătoare. S-au luat în considerare valorile limită stabilite de Agenția Internațională pentru Energie Atomică pentru radiațiile ionizante cu doze reduse. Valoarea limită de protecție este, în acest caz, de un milisievert. Aceasta este unitatea fizică a dozei de radiații.

În ceea ce privește expunerea la radiații, aceasta a fost utilizată în scop comparativ în cadrul studiului ATHEM3. Unitatea fizică sievert poate fi exprimată, de fapt, în termeni de leziuni cromozomiale și invers. Leziunile

cromozomiale înregistrate în medie în cadrul studiului ATHEM3 corespund unei doze echivalente de 74,6 milisieverti. Această valoare a fost împărțită la 10, întrucât subiecții au locuit aproximativ 10 ani în zona de acoperire a antenei. [Prof. dr. Igor Belyaev:]

Ce am făcut: Agenția Internațională pentru Energie Atomică dispune de un manual special. Acest lucru arată că doza de radiații ionizante poate fi determinată pe baza măsurătorilor aberațiilor cromozomiale. Am aplicat această metodă și am determinat doza de radiații ionizante care ar produce același efect pe care l-am observat în rândul participanților cu expunere ridicată din cadrul proiectului nostru ATHEM3.

[Klaus Scheidsteger:] Ceea ce se conturează aici încă destul de discret ar putea fi o schimbare de paradigmă de primă mână. Coordonatorul studiului ATHEM3 are o opinie similară.

[Prof. dr. med. Wilhelm Mosgöller:] Există Agenția Internațională pentru Energie Atomică, care emite linii directoare. Și ne-am permis o dată să ne distrăm puțin și ne-am întrebat: cum stau lucrurile, de fapt, într-un alt domeniu de cunoaștere? Ne-am dus la Agenția Internațională pentru Energie Atomică și am obținut liniile directoare ale acesteia.

Și ce e frumos: pagubele pe care le vedem sunt exact aceleași cu cele pe care le-au văzut ei. Iar aceștia pot deduce doza pe baza amplitudinii pagubelor. Acum vorbim despre două domenii de standardizare diferite. Una este radiația ionizantă, iar cealaltă este radiația neionizantă. Trebuie să știți că, din punct de vedere tehnic, acestea sunt două lucruri complet diferite, clar delimitate unul față de celălalt.

În biologie, această separare nu are absolut niciun sens. Și de aceea este logic, din punct de vedere biologic, să verificăm: aici apar leziuni ale ADN-ului și ale cromozomilor și aici apar leziuni ale ADN-ului și ale cromozomilor. Da, pentru numele lui Dumnezeu, de unde ar putea ști celula dacă daunele sunt cauzate de radiații ionizante sau de radiații neionizante... - asta e o prostie totală, daunele există.

Și, în funcție de setul de norme pe care îl luăm în considerare, acestea reprezintă depășiri ale valorilor-limită sau, dacă ne bazăm pe normele obișnuite - așa cum este stabilit la noi în mod obișnuit, și dacă pornim de la radiații neionizante - atunci acesta este un rezultat științific, în legătură cu care un funcționar spune: „Nu se poate, asta nu se potrivește deloc cu imaginea de ansamblu!”

[Klaus Scheidsteger:] Celulei nu-i pasă. Dar de ce este, de fapt, periculoasă radiația emisă de substanțele radioactive? Toate tipurile acestei radiații acționează asupra celulelor umane și pot transforma celulele sănătoase în celule canceroase sau pot afecta materialul genetic. Pe măsură ce distanța față de sursa radioactivă crește, radiația scade și este parțial ecranată de materialele aflate între sursă și receptor.

[Prof. dr. med. Wilhelm Mosgöller:] Este clar, este o situație similară cu cea a lui Galileo, care considera că Pământul nu este plat, ci rotund. Establishmentul simte că ordinea stabilită este tulburată, iar restul poveștii îl cunoaște toată lumea. Va trebui să-și retragă oficial afirmația, dar, 500 de ani mai târziu, știm că avea dreptate.

Iar acum, ca om de știință, e întotdeauna bine să dai dovadă de modestie. Aici mă compar cu Galileo. Și sper că îmi veți ierta această afirmație, dar vorbim aici despre a zgudui o dogmă științifică. Mulți colegi au înțeles deja acest lucru.

[Klaus Scheidsteger:] Concluzia care s-ar putea desprinde din aceste constatări ar putea fi următoarea: Faptul că rezultatele studiului ATHEM3 sunt discutate în mod contradictoriu în cercurile științifice ține de natura lucrurilor. Este important ca noile descoperiri să fie difuzate. În cadrul celui mai mare congres de toxicologie din lume, care a avut loc ultima dată în octombrie 2025 la Beijing, profesorul Igor Belyaev a avut ocazia să țină o prelegere în fața unui public numeros de specialiști. Și totuși, Pământul se mișcă. - Să sperăm că în curând se vor mișca și autoritățile.

[Prof. dr. Igor Belyaev:]

A fost un congres cu adevărat extraordinar. Un congres internațional dedicat genotoxicității și toxicologiei. Au fost peste 1.000 de participanți. Cei mai mulți proveneau din China și Asia, iar din Statele Unite, Europa și alte părți ale lumii, precum America Latină, Canada și Australia, nu erau atât de mulți. Am

fost invitat să țin o prelegere. Prezentarea mea a abordat rezultatele studiului nostru ATHEM3 ...

[EPILOG]

[Dr. Monika Krout:] Am pus față în față trei reprezentanți ai Oficiului Federal pentru Protecția împotriva Radiațiilor cu cinci medici. Ne-am spus poveștile noastre. A fost ciudat, pentru că noi, medicii, eram deja copleșiți de emoții. Am luptat pentru pacienții noștri, printre care se numără și dr. Barbara Dohmen, care desfășoară o activitate foarte intensă în Pădurea Neagră. O cunoști, Klaus. Și alții. Barbara a prezentat un film despre persoanele sensibile la radiațiile electromagnetice care trăiesc în pădure și sunt nevoite să-și petreacă iarna în frig; ea le furnizează pături în timpul iernii, pentru că aceștia fug de radiații. Și, sincer să fiu, nimeni nu renunță de bunăvoie la un apartament încălzit, la un cămin cald, dacă nu este afectat atât de puternic de undele radio. Ei bine, dar acei domni stăteau insensibil în fața noastră: „Luăm notă de ceea ce ne spuneți.

[Klaus Scheidsteger:] Probele prezentate în cadrul proceselor din SUA privind tumorile cerebrale au fost completate acum cu rezultatele studiului ATHEM3. Abordarea comparativă, conform căreia radiațiile radioactive și radiațiile emise de telefoanele mobile pot provoca efecte nocive similare, deschide o nouă perspectivă în evaluarea riscurilor pentru sănătate.

Quellen / Sources:

Creative Commons Lizenzen

<https://www.creativecommons.org/licenses/>

„Die Witwenstraße” – ATHEM3-Studie: Bewertung von oxidativem Stress und genetischer Instabilität

<https://www.youtube.com/watch?v=r9nERt7sS5E>

Premiere des Reportage-Films „Die Witwenstraße” mit anschließender Diskussion

<https://www.vereinwir.ch/premiere-des-reportage-films-die-WitwenstraÙe-mit-anschliessender-diskussion/>

Film „Die Witwenstraße”

<https://das-digitale-dilemma.de/die-Witwenstrasse/>

ATHEM3-Studie

<https://das-digitale-dilemma.de/wp-content/uploads/2024/06/Athem-3-in-Deutsch-Evaluation-of-oxidative-stress-and-genetic-instability-among-residents-near-mobile-phone-base-stations-in-Germany.pdf>

Autor / Author: tsch.